

kopita k posnemanju umnih sadjerejev in da se ne zadovoljujejo samo s tepkami in lesnikami, temuč da si izgojijo žlahtnega sadja najboljših vrst. Spodnji Štajer je kakor nalašč za sadjerejo ustvarjen in žele bi bilo, da bi vsak naš kmetovalec v tej stroki dosegel tisto stopnjo napredka, kakoršno so pokazali razstavljalci sadja na tej razstavi; bilo bi jim to v lasten dobiček, kajti videlo se je na tej razstavi, da dosežejo žlahtne sorte prav visoke cene. Na tej razstavi se je tudi videlo, kako se mora sadje za pošiljatev v različne posode (kište ali zaboje, sode, škatlje i. t. d.) spraviti, da se med potjo ne poškoduje in pokvari. Razstavljeni so bili tudi različni stroji, kakoršni se rabijo pri napravljanju mošta: stiskalnice, mečkalnice i. t. d., in sušilnice za napravljanje suhega sadja.

Kopališče v Laškem trgu, dosedaj last g. Theodora Gunkel, kupila je nj. ekselenca, gospa Roza plem. Ther za 210 tisoč kron.

Uboj. V noči od 2. do 3. t. m. ubili so ponočni razgrajalci v Leitersbergu pri Mariboru čevljarkega mojstra in godca Janez Felzer-ja iz Maribora, ki je šel s svojimi ljudmi iz Hojnikove krčme na Pesnici proti mestu domov. Tolovajski razgrajalci so ga nagnali s ceste na travnik pred Lopičevo gostilno (Cvilak), kjer so ga z drogi in kolmi tako obdelovali, da so revežu glavo čisto zdrobili in celo roke odbili. Najhujši razgrajalec in povzročitelj uboja, nek tesarski pomagač z imenom Pivetz se je družega dne sam zglašil pri sodniji ter izjavil, da je bil on tisti, ki je Felzerju smrtne udarce zadal. Ubijalca, ki je bil zaradi telesnih poškodb že štirikrat predkaznovan, djali so takoj pod ključ. Felzer zapusti vdovo z osmerimi otroki.

Častno občanstvo. Občina Polička ves v mariborskem okraju je mariborskega mestnega župana g. dr. H. Schmiderer zaradi njegovih zaslug kot okrajni načelnik imenovala svojim častnim občanom.

Stekel pes je v Spilfeldu ugriznil več drugih psov in tudi eno osebo. Priklatiti se je moral od drugod, ker ga ondi nihče ni poznal.

Od ptujskih sejmov. Na dne 5. oktobra t. l. se višjejoči živinjski in svinjski sejem prignalo se je 615 goved, 68 konj in 401 svinj. Kupčija je bila dobra in promet živahen. Prihodnji živinjski in svinjski sejem se bode vršil dne 19. oktobra, samo svinjski sejem pa 12. oktobra t. l.

Potrjena izvolitev. Nj. Veličanstvo presvitli cesar potrdil je izvolitev gospoda Alojz Langer za načelnika in gospoda Otton Erber za podnačelnika okrajnega zastopa v Marenbergu.

Iz Trbovelj se nam poreča: Pred kratkjm začela se je tukaj graditi osrednja elektrotvornica (elektrische Zentralanlage), ki bode oddajala luč vsem uradniškim in delalskim prostorom tukajšnjega premogokopa ter tudi gonilno moč vsem strojem. — V noči od 2. do 3. t. m. obesil se je tukajšnji delavec Kosmač, bržčas iz bojazni pred kaznijo, ki ga je čakala zaradi posilstva neke ženske.

Župnikov preklic. „Slavno uredništvo „Štajerca“ v Ptuju. Šklicujoč se na § 19. tiskovnega zakona zahtevam z ozirom na notico objavljeno pod zaglavjem „Župnikov preklic“ v 19. številki Vašega lista z dne 18. septembra 1904, da sprejmete v zakonitem času na istem mestu iz z istimi črkami nastopni stvarni popravek: Ni res, da sem v nekem klerikalnem listu na nesramen način napadal kozjanskega okrajnega sodnika. Res pa je, da sem v „Südtierrische Presse“ šte. 47 kritikoval neko njegovo odredbo, imenovavši jo „kuriuzno“, in da v celem dopisu ni nobenega nesramnega napada. — Ni res, da sem moral lažnjive in izmišljene trditve preklicati v ravno tem listu. Res je marveč, da sem v kritiki, potem, ko mi je g. sodnik sam zagotovil, da mi svoji odredbi ni imel namena, ki sem mu je v moji kritiki očital, svojo obdolžitev kot krivo prostovoljno umaknil. Št. Peter pod Sv. gorami, 28. septembra 1904. Jožef Tombah, župnik.“ — Da je predstojatelj popravek ravno tako značilen za g. župnika kakor sploh vso njegovo ravnanje, je vsakomur znano. Več prihodnjič! —

Smrt na železničnem tiru. Popoldne 1. oktobra povozil je poštni vlak pri Sevnici triletnega otroka železniškega čuvaja Reberska-a. Otrok je letel čez tir, ravno ko je pridrdral vlak in rešitev je bila nemogoča, ker nikogar ni bilo v bližini.

Ustanovitev poklicnih (kmečkih) zadrug, kakoršno so v deželnem zboru predlagali slovenski poslanci, je morala se odkloniti, ker osobito v naši kronovini predpogoji tej naredbi niso dani. Glavni vzrok temu zadržku je nezmožnost in nedelavnost državnega zbora, kjer slovenski poslanci s svojimi češkimi brateci neprestano dalje obstruirajo ter s tem vsako vspešno delovanje preprečijo. Ubogo ljudstvo pač ne spregleda in ne uvidi, da mu ti „blagohotni“ gospodje mečejo vedno le pesek v oči ter da na enem mestu ravno to zahtevajo, čemur se na drugem ogibljejo. Med temi je tudi „dični“ državni poslanec, dvorni svetnik, novopečeni deželni poslanec itd., g. dr. Miroslav Ploj, ki že iz same „dičnosti“ ne ve, kako bi svoje volilce še bolj za norca imel. Z milijoni, katere je ta možak s svojo nemško ženo priženil, bilo bi njegovim volilcem sicer nekoliko pomagano, toda on raje vzame kakor pa da, raje obljubi, kakor pa stori.

Omeniti moramo tukaj, da je okrajni odbor ptujski vložil peticijo zoper ta predlog, ker se mu je zdela njegova izvršitev pri sedanjih razmerah neumestna, ja neizpeljiva, kajti dokler vsakojaki stvari predpogoji niso dani, dotlej se tudi ne da izpeljati.

Koroške novice.

Premeščenje. Vodja ces. kr. okrajnega glavarstva v Šmohorju, gospod okrajni komisar August Fittl, poklican je v ministerstvo notranjih zadev. Kako da je mož bil na svojem dosedanem službenem mestu spoštovan in priljubljen, pokazalo se je pri njovevem sloveu, pri katerem se mu je odkrito-

čno izražalo obžalovanje, da se mora tako nepri-
kakovano ločiti od svojega dosedanjega delokroga.

Bela žena. Dne 21. septembra je umrl pri Go-
pej Sveti v 74. letu svoje dobe ondotni mno-
spostovani in velezaslužni častni kanonik č. g.
Martin Schaschl. — Dne 27. septembra umrl je
legarjem g. Filip Starz, ces. kr. žandarmerijski
stražmešter v Zrelcih. Mož je bil star šele 36 let
er je zapustil vdovo s štirimi otroci.

Nesreča. Posestnik J. Edlinger, p. d. To-
mazer, v Malnici je dne 21. septembra tako nesreč-
no padel s pekra v škedenj, da je vsled notranjih
poškodb tretji dan po padcu umrl.

Detomor. 38 letna dekla T. Poročnik iz
Aobja (Aichberg) porodila je pred mesecem dnij svo-
jega petega nezakonskega otroka (deklico), katerega
je pa koj po rojstvu zavila v cunje ter ga v slami
svoje postelje vskrila. Tri noči je baje ležala nad mrt-
im otrokom. Žandarmerija iz Wolfsberga jo je kot
detomora sumljivo ces. kr. okrajni sodnji v Wolfs-
bergu izročila. Na T. Poročnik leti sum, da je novo-
rojeno deklico takoj po rojstvu zadavila.

Izvolitev župana v Podgorju v Rožni dolini
je zopet zadela dosedanjega župana Franc Koben-
er-ja. Volitev, katere se napredna stranka ni udele-
la, vršila se je dne 2. oktobra in je bila že tretja
t e m l e t u. Prvi dve ste se morali zaradi nekate-
rih klerikalnih rogoviležev razveljaviti. — Podgorčar-
om pa k tej izvolitvi ne moremo častitati, ker po-
namo g. F. Kobenter-ja in njegovo delovanje. —
Prihodnjič več!

Romanje na sv. Višarje se je v nedeljo 2. ok-
obra za letos skončalo. Po cerkvenih opravilih so
kušali romarji v različnih gostilnah še to popraviti,
ar so morebiti med poletjem zamudili, in so neka-
eri tako težko nabasali, da so šele družega dne s
vojim tovorom s hriba prišli. — Dostojen sklep
lovite božje poti!

Požari. V P o b r e ž j u pri Paternijonu je dne
4. septembra pogorelo hišno in gospodarsko poslop-
je Petra Wallner-ja, p. d. Uhle. Zrnje, krma in vsa
gospodarstvena oprava je do cela pogorela, in še ži-
vino so komaj rešili. Škoda je cenjena na 12125
kron, dočim je bil Wallner le za 5125 kron zava-
rovan. — Naslednjega dne je v Pobrežju zopet bil
ogenj in sicer pri Jurju Regitnig-u, kateremu je
pogorelo gospodarsko, in pri Antonu Prochinger-ju
tojemu je ogenj uničil hišno in gospodarske poslopje.
Vohitele požarne brambe iz Bistrice, Paternijona,
Kellerberga in Vajsenštajna zabranile so nadaljno raz-
širjanje požara.

Dopisi.

Sv. Vid pri Ptuju. Iz davnega časa je znano, da
mo mi farani Sv. Vida pri Ptuju miroljubni ljudje.
osed pomaga sosedu, kolikor mu dovoljujejo moči;
med nami vlada blaženi mir, a od strani pa, katera
morala podpirati ta mir, od „apostolov miru in
prave“, se nam v najnovjšem času ta mir prav ne-

znosno kali, V naši fari je začelo grozno smrdeti in
sicer smrdeti po farški grabežljivosti, smrdeti po far-
ški nestrpnosti, katera trosi med nas sovražtvo iz
golj ljubezni do svojega lastnega žepa! Toda radi
bi prizanesli tej brezsrčnosti, ako ne bi trpela od nje
tudi naša — vera! Mi odrasli ljudje seveda ne ma-
ramo za vso to hujskarijo, izvirajočo iz našega farov-
ža, nam je samo za našo mladino, za našo neisku-
šeno deco! — Pred kratkim časom n. pr. ni bilo do-
voljeno nekemu posestniku naše fare, da bi bil on
zapeljal učitelju, ki stanuje tik cirkve, voz drv, češ,
to je blagoslovljen prostor, tukaj je nekdanjo poko-
pališče faranov Sv. Vida in to se ne sme oskruniti.
Sedaj pa je dal naš ljubljani, naš premili, naš pre-
častiti gospod župnik, duhovni oče Andraš B r d n i k
celo farovž v najem. Dal ga je prirediti v — grajz-
larijo in izročil je to grajzlarijo svojemu iskrenemu
prijatelju, Davorinu T o m b a h u, želeč si s tem pri-
dobliti zopet par mastnih grošev v svoj nikdar polni mi-
noritski žep! Gospod duhovni oče Andraš, kakšno pa jese-
daj mesto, po katerem niste pustili pred kratkim vo-
ziti drv za učitelja? Pred podobo križanega Izveli-
čarja, tik presvetega Rešnega Telesa, tam na svetem
mestu, kjer so pokopana truplja naših pradedov, sta-
rih faranov Sv. Vida, tam se sedaj nalagajo in izla-
gajo deželjski pridelki, zraven se pa prav živahno
preklinja, vse seveda na čast Sv. Vidu, vse na nar-
odno slovenski podlagi farške grajzlarije! V tej farš-
ki grajzlariji se prodaje tudi šnops! In ker se šnops
ne sme piti v grajzlariji, pije se na cesti, pred cerk-
vo, pred križem, na svetem mestu na pokopališču mirno
počivajočih starih faranov! Naša deca pa prileti
opoldne iz bližnje šole in ona vidi in sliši vse to, in
ti prizori si njej vtisnejo v rahla, mladostna srca
znabiti — za vekomaj! Gospod duhovni oče Andraš,
Vam ne smrdijo groši iz farške grajzlarije, a vedite,
da nam faranom mnogo bolj smrdijo, kakor pa vsi
kupi — živinskega blata, nakopičenega pred svetim
prostorom, pred našo cirkvo, pred našim cerkvenim
križem, na grobih naših pradedov, poštenih faranov
Sv. Vida! Po našem mnenju bi moral pravi krščan-
ski duhovnik najprvič paziti na to, da vlada mir
okoli našega svetišča, da je vse snažno okoli farne
cirkve. Vam gospod župnik ni za ta mir, kakor Vam
tudi ni za mir med farani, ker ste med drugim tudi
politični agitator! Ali naj povemo, kako ste se obna-
šali ob času zadnjih volitev? Vidva z Tombahom so-
vražita vse, kar je nemškega, povejta nama vendar
zakaj pa sta se potem vidva učila nemškega jezika?
Povejta nam, zakaj pošilja Vajina grajzlarija svoje
nakupljene deželjske pridelke samo med Nemce? — Za
danes naj bode dovolj, v prihodnji številki pa Vam
gospod župnik prav gotovo razložimo neke zanimi-
vosti glede Vašega cerkvenega gospodarstva, glede
Vašega prizadevanja, ustanoviti si razven farške
grajzlarije še celo farško — krčmo; pisali bomo
tudi, kako opravljate Vaša cerkvena opravila. Tudi
sprehodi, — seveda ponočni — z Vašoj kuharicoj pri-
dejo na beli dan! Ravno tako bomo naznanili
svetu, zakaj ste Vi zagovarjali na prižnici gospoda